

שמירת הלשון

לשון הרע על משפחה ולשון הרע לנכרי – חפץ

חיים ח, יא-יב

הרב חיים סבתו

חפץ חיים כלל ח, סעיפים ט-י

חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל ח, י"א

וגם אין חלוק באסורו, בין אם הספור היה לפני אנשים, שאינם קרוביו של האיש, שהוא מספר עליו או לפני קרוביו. ואפלו אח על אחיו אצל אביו, גם כן לשון הרע גמורה היא. ואפלו אם הוא מכון בספור, (כה) כדי שקרוביו יוכיחוהו על זה, גם כן אסור, דהיה לו להוכיחו ותחלה בינו לבין עצמו, ולא לילה תכף ולספר קלונו, אם לא שהוא משער שתוכחתו לא תועיל לו, אז מתר.

חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל ח, י"ב

ודע עוד, דאסור לשון הרע הוא אפלו אם מגנה אותו בפני ישראל, וכל שכן אם מגנהו בפני נכרים, דעונו גדול הרבה יותר, כי מלבד שהוא מבזה כבוד ישראל ומחלל כבוד שממים על ידי זה, עוד הוא גורם בזה רעה רבה לחברו, כי אם יספר על חברו בפני ישראל ענין גנות, לא יחליט תכף לדבריו, אבל אם יספר על ישראל בפני נכרי, שהישראל הזה הוא רמאי ומאנה לבריות וכיוצא בזה, יחליט תכף לזה ויפרסם דבר זה בפני כל, (וכעין זה איתא בתוספות בבבא בתרא דף ל"ט, במה שפרשו הנפקא מנה בין לשון הרע, למחאה, עין שם) ויסבב לו הזק וצער מזה. וכל שכן אם הוא הולך ומלשין על ישראל בפני נכרים, בודאי עונו גדול מנשא, כי הוא נכנס על ידי זה בכלל המלשנים, ודינו שיהא לאפיקורס והכופרים בתורה ובתחית המתים, שגיהנם כלה, והם אינם כלים, כמו ששנינו במסכת ראש השנה {דף י"ז}, על כן צריך כל איש ישראל לשמר את עצמו מזה עד מאד. ומי שעובר על זה והולך ומלשין * על ישראל בפניהם, הרי הוא כאלו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבנו עליו השלום, וכמו שגפסק בחשון משפט {סימן כ"ו}*.